

Eleonory a Marie Proskových, učitelek a etnografických badatelek.

Starší Eleonora byla jednou z urejících osob prvních let existence turnovského muzea, byla tvurkyni muzejních sbírek lidového textilu a především velkou znalkyni problematiky turnovského kroje. Mladší Marie její etnografickou práci plynule a na úrovni navázala a dala jí již skrze publikační činnost známku vědecké fundovanosti.

Zivotní dráhy sester nebyly na svoji dobu nijak vyjimečné, ba právě naopak. Pocházely ze zřejmě nepříliš bohaté pražské měšťánské rodiny. Prošly vzděláním, které jim bylo v dané době a ekonomických a společenských podmínkách dostupné. Obe se v mladém věku rozhodly pro učitelskou dráhu, které byly věrně až do svého penzionování. Protože však každá z nich byla příslušnicí jiné generace, odrazil se jejich věkový odstup i na možnostech vzdělání, kterého mohly dosáhnout.

Eleonora zahájila svoji pedagogickou kariéru ještě v Praze, ale záhy, v roce 1872, přichází do Turnova, kde nejprve na obecní a později na měšťánské škole téměř 40 let vykonávala ruční práci. Zapojila se do kulturního a společenského života Turnovska, kde, jako ve většině českých měst, byla v tomto směru urející vlastenecká orientace, zamerující se na propagaci myšlenky české státnosti. Spolupracovala s muzeem, které se od svého vzniku profilovalo rovněž vlastenecky a vlastivědně a stala se funkcionářkou dámského odboru Národní severočeské jednoty v Turnově, což je další významná profesní aktivita. V tomto směru je také zajímavé působení Eleonory Proskové v náboženském Spolku katolických paní. Na základě dochovaných svědectví lze usoudit, že její upřímné náboženské smýšlení bylo vlastní a práce ve spolku byla jednou z jejich prestižních společenských aktivit. Účinnost nepředstavovala žádné osobní dilema ve vztahu k ženské emancipaci. I z toho lze odvodit, že tato emancipace v Eleonorině podání nebyla nijak radikální.